

tojó fér el az új szabványoknak megfelelően, Hollandiában tehát készülnek arra, hogy Kelet-Közép-Európában tojáshiány lesz.

Magyarországon egy év alatt egy ember 280–288 tojást fogyaszt. Ez még mindig magasabb fogyasztási szint, mint az európai átlag, ezért is vonzó célország hazánk a nagy tojástermelőknek. Az exportunk igen csekély, inkább biotojást viszünk ki, mint étkezést. Egyes becslések szerint a jelenlegi import mennyisége lassan közelíti az éves fogyasztás 20 százalékát, amely várhatóan tovább nő 2012-től.

Tavaly Németországban – miután a termelők nem tudtak változtatni az előírásoknak megfelelően – több, mint 260 termelő hagyott fel a tojástermeléssel, s ebből adódóan Németország korábbi 20–25 százalékos tojásimportja, egyes információk szerint, 35–40 százalékra nőtt. Ez a folyamat várható Magyarországon is, hangsúlyozta a cégvezető.

Egy ilyen technológiaváltás

Óránként 60 ezer tojást válogat az automatikus berendezés

azért sem könnyű, mert a tojás nem olyan jövedelmező, hogy a fejlesztések finanszírozhatók lennének. Szabó László tételesen sorolja, mi mibe kerül. A 2002-ben végrehajtott kapacitásnövelő és technológia-korszerűsítő beruházásuk 600 millió forintba került, amelynek

költségeit ma is fizetik. De nem is ez okozza a nagyobb problémát, hanem az unió által előírt állatjóléti, környezetvédelmi beruházások kötelező végrehajtása. Ezek semmiféle jövedelmet nem termelnek: a 2004–2008 közötti időszakban 1,1 milliárd forintot költöttek erre a célra. Minden beruházáshoz nyertek ugyan állami támogatást, de ezek a támogatások utófinanszírozottak, s 30–75 százalék között mozogtak. (A trágyatároló beruházás 600 millió forintjukba került.)

Túlélési esélyek

A tojás előállításánál a takarmányköltségek a meghatározók. Mivel az Agricolának nincs saját növénytermesztése, ezért igen kiszolgáltatottak a piacnak, a takarmányáraknak. Az árak pedig hektikusak: 28 ezer-től 55 ezer forint között mozog az ár, s a kukorica és a búza készletezése komoly forgótőkét igényel. A fehérjehordozókat havonta vásárolják. A tojóállomány fenntartása is nagy költséget jelent, hiszen egy tojótyúk ára 1100 forint. Ha egy tyúk termelését vesszük alapul, ami 280–300 tojás, akkor egy tojás 3 forint költséget jelent. A tyúknak – egy életciklus során – egy tojás előállításához 16 deka takar-

mány szükséges, ami 12–13 forint költséget ró a tojásra. Az önköltségek tehát 20–22 forintra is megnőhetnek. Egy tyúk pedig egy évig tartható nagyüzemi termelésben, ezt követően ki kell vágni. A termeléssel, szaktudással nincs probléma, abban felvesszük a versenyt a legjobbakkal is, csak éppen a finanszírozásban nem álljuk a versenyt, jelentette ki a cégvezető.

Mit hoz a jövő? Túl fogjuk élni, jelentette ki Szabó László. Szerencsére, nekik már nem kell költeniük a környezetvédelmi, állatjóléti beruházásokra, s a ketrecek is megfelelnek az új technológiai követelményeknek. S ami ugyancsak a túlélést biztosítja, hogy a multinacionális kereskedelmi láncok nem csak a magyarokat, hanem a külföldieket is versenyeztetik a beszállítói pozícióért. A külföldiek viszont nem mindig tudnak a hektikus megrendeléseknek eleget tenni. Több alkalommal igazolódott, hogy csak helyben lehet kiszolgálni a „szélsőséges” igényeket. A másik „menekülési” útvonalat a tyúktárgya feldolgozása, granulátum gyártása jelenti. Ezzel a termékkel az Agricola elsőként jelenik meg idehaza, s jövőre már kapható lesz.

H. GY.

A tojóketrecektől szalag szállítja a friss tojást